

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. november 18-án

a C-420/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra
Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségzegés – Jogellenes hulladéklerakás a Péra Galini hulladéklerakónál – A 91/156/EGK irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv – 4. és 9. cikkek)

(2005/C 6/14)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-420/02. sz.. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Kontantinidis) kontra Görög Köztársaság (meghatalmazott: M. Skandalou) ügyben, az EK 226. cikke alapján kötelezettségzegés megállapítása iránt 2002. november 21-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann, a tanács elnöke, R. Silva de Lapuerta (előadó), K. Lenaerts, S. von Bahr, és K. Schiemann bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, vezető tisztviselő, 2004. november 18-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Görög Köztársaság nem teljesítette, az 1991. március 18-i 91/156/EGK irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv 4. és 9. cikkei alapján fennálló kötelezettségét, mivel nem tette meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a Hérakleion területi körzetben, a Péra Galini lerakóhelyen, lerakott szemetet hasznosítsák vagy ártalmatlanítsák, olymódon, hogy az ne jelentsen veszélyt az emberi egészségre, a vízre, a levegőre, a talajra, valamint a növényekre és az állatokra, ne okozzon kellemetlen szagot vagy zajt, és a létesítménynek olyan működési engedélyt adott, amely nem tartalmazza a szükséges adatokat.
- 2) A Bíróság kötelezi a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 31., 2003.2.8.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. november 11-én

a C-425/02. sz. (Cour administrative előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Johanna Maria Delahaye, férjzett nevén Boor kontra Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative ⁽¹⁾ ügyben

(A munkavállalók jogainak védelme a vállalat államra történő átruházásakor – Lehetőség arra, hogy az állam közjogi szabályozást vezessen be – A díjazás csökkentése)

(2005/C 6/15)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-425/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour administrative (Luxembourg) a Bíróságnál 2002. november 25-én nyilvántartásba vett 2002. november 21-i végzésével az előtte Johanna Maria Delahaye, férjzett nevén Boor és a Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans a tanács elnöke, C. Gulmann és N. Colneric (előadó), bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, vezető tisztviselő, 2004. november 11-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1977. február 14-i 77/187/EGK tanácsi irányelv úgy értelmezendő, hogy a vállalatnak a magánjog alapján működő jogi személytől az államra történő átruházása során elvileg nem tiltja, hogy az állam mint új munkáltató csökkentse az érintett munkavállalók díjazását abból a célból, hogy megfeleljen a köztisztviselőkre vonatkozó hatályos szabályozásnak. Ezeket a szabályokat ugyanakkor alkalmazni és értelmezni hivatott illetékes hatóságok ezt a lehető legteljesebb mértékben a hivatkozott irányelv céljának és a munkavállaló szolgálati idejére tekintettel kötelesek tenni, mivel a köztisztviselők helyzetére vonatkozó nemzeti szabályozás a díjazás kiszámításakor figyelembe veszi a köztisztviselők szolgálati idejét. Amennyiben ez a fajta számítás az érintett fél díjazásának jelentős csökkenéséhez vezet, ez egyben a munkakörülményeknek az átruházással érintett munkavállalók hátrányára bekövetkezett lényeges változását is jelenti, így a munkaszerződésük ezen okból történő megszüntetésével kapcsolatos felelősség a 77/187 irányelv 4. cikke (2) bekezdése alapján a munkáltatót terheli.

⁽¹⁾ HL C 19., 2003.1.25.